

Enrique Arnanz, president del patronat de la Fundació Esplai, reflexiona en aquesta entrevista sobre el paper de la societat civil organitzada a l'hora de promoure canvis tant en els valors de la ciutadania com en l'àmbit legislatiu.

Enrique Arnanz va participar a la [jornada anual](#) de [Suport Associatiu](#) que en aquesta edició es va centrar en la incidència política des de les entitats per transformar la societat. Durant l'acte, va presentar el llibre '**Per una nova ciutadania. Incidència política i tercer sector. Confluències per al canvi educatiu**', del qual és coautor.

Què entenem per incidència política des del tercer sector?

Entenem la capacitat que la **societat civil organitzada** té de canviar el seu entorn, de **transformar** la seva comunitat i de fer-la més justa, més igualitària i millor.

Per tant, parlem d'anar més enllà de promoure canvis legislatius?

Hem de distingir la incidència política en un **dobte sentit**: cap amunt i cap avall. En el primer cas, fem referència a la capacitat de les associacions d'**influir en el poder instituït** (mitjans de comunicació, parlaments, assemblees, governs ...) amb l'objectiu estratègic de provocar canvis estructurals i legislatius.

Però quan parlem d'incidència política cap avall ens referim al treball que realitzen milers d'entitats que creen **canvi de valors en la ciutadania** i que aconsegueixen, a poc a poc, que cada vegada més persones siguin capaces de pensar i decidir per si mateixes i transformar la seva pròpia realitat. I això és molt important perquè, **quin significat tindria impulsar canvis legislatius** sense canvis en els valors de la gent?

En aquest sentit, cal entendre que la incidència política no té només a veure amb allò que és 'macro', sinó també amb el que és 'micro'. És, per exemple, la **feina que pots fer en un esplai** amb un grup d'infants per crear una consciència mediambiental.

Totes les entitats han de fer incidència política?

La incidència política no és un element estètic, és **l'ADN del tercer sector**: ens organitzem per canviar aquest món injust i desigual que no ens agrada.

Això no vol dir que totes les entitats hagin de definir expressament en els seus estatuts la realització d'incidència política però, **implícitament, totes han de dur-la a terme**. Sinó, el que fan és mantenir la injustícia que altres creen, i aquest no és l'objectiu del tercer sector.

Des del tercer sector hem de definir les relacions amb l'Administració, de complementarietat però també de certa dissidència

Defenses el treball en xarxa com a eix fonamental per a la transformació social. Hi ha prou consciència entre les entitats sobre la necessitat d'articular sinergies?

El treball en xarxa és un element essencial en el tercer sector i el **no promoure'l ens fa profundament febles**. Però cooperar en xarxa és molt complicat perquè no és un tema de tècniques sinó d'**actituds**. El gran canvi que cal fer per crear estructures de coordinació en xarxa és acceptar la diferència com un valor, descobrir el lideratge i la força que té cada entitat i ser capaços de socialitzar-la. Això implica un **canvi de visió, de mirada**.

Quins creus que són els principals reptes en el treball d'incidència?

En destacaria tres: el **treball en xarxa**, que ja he esmentat, la **millora de l'organització** i funcionament de les

entitats i la **viabilitat econòmica**.

Hi ha moltes associacions que no tenen programa ni un clar repartiment de tasques i responsabilitats, que no avaluen els seus projectes ni el seu impacte, que redueixen l'avaluació a una taula estadística de resultats.

Necessitem no només més tercer sector sinó millor tercer sector, més qualificat, més format, amb organitzacions internes més sòlides. Cal anar abandonant el 'bonisme'.

També hem d'assolir una major viabilitat econòmica però **sense perdre la coherència ideològica** del nostre projecte per aconseguir-la. Des del tercer sector hem de definir les **relacions amb l'Administració**, de complementarietat però també de **certa dissidència**.